

B.

Ikke-vedtagne lovforslag.

1. Forslag til lov om vederlag og pension m. v. for ministre. (Statsminister *H. C. Hansen*). [A. sp. 2265].

Fremsat skriftligt $21/5$ (F. sp. 4377). 1. beh. $27/5$ (F. sp. 4723). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Henry Christensen, Ole Bjørn Kraft, Baunsgaard, Niels Andersen og Aksel Larsen). Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Holger Eriksen, Kaj Andresen, Einer-Jensen [formand], Carl P. Jensen, Aage Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Aage Fogh [næstformand], Niels Andersen, Henry Christensen, Henry Hansen, Hartling, Heick, Lorentzen, Ole Bjørn Kraft, Poul Sørensen og Thestrup).

I statstjenestemandsløven af 12. september 1919 blev lønnen for ministre fastsat til 18 000 kr. årlig, hvortil kom et repræsentationstillæg til statsministeren på 9 000 kr. og til udenrigsministeren på 18 000 kr. årlig. Endvidere indeholdt loven pensionsbestemmelser for ministre, i hovedsagen svarende til de for tjenestemænd gældende.

Da man ikke fandt det hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om ministrenes løn og pension indeholdtes i loven om statens tjenestemænd, blev de nævnte bestemmelser optaget i *lov nr. 198 af 16. juli 1927 om vederlag og pension m. v. for ministre*. Ved denne lov fastsattes vederlaget fortsat til 18 000 kr. årlig, men uden regulering, mens ministre efter 1919-loven oppebar dyrtidstillæg m. v. som for statens tjenestemænd. I forbindelse med den i 1931 gennemførte revision af statstjenestemandsløven skete der ingen ændring i ministerlønningsloven.

Efter gennemførelsen af statstjenestemandsløven af 6. juni 1946 blev der ved *lov nr. 403 af 12. juli 1946* indført den ændring,